

CATALUNYA RELIGIÓ

EDICIÓ SETMANAL | TOTA L'ACTUALITAT A WWW.CATALUNYARELIGIO.CAT | DIVENDRES 29 GENER DE 2021 | Número 110

PÀG. 5 | EDUCACIÓ

Les vivències del confinament
entre l'alumnat i el professorat

PÀG. 7 | RECURSOS

Neix 'caFEïna', videocàpsules
per despertar la fe a l'escola

PÀG. 10 | ART RELIGIÓS

El museu del pare Blanquet

PÀG. 14 | JOSEP-MIQUEL BAUSSET

L'animadversió del clergat cap al valencià
pot anar canviant

PÀG. 18 | ECUMENISME

Quines esglésies cristianes hi ha al món?

PÀG. 21 | SÍLVIA AULET

"Hauríem de fomentar la comprensió
global dels santuaris"

**Cooperació eclesial per detectar trastorns
de l'aprenentatge** | PÀG. 8

Edició paper gratuïta

Catalunya Religió editem aquesta versió setmanal en **PDF** en obert per facilitar-ne la distribució.

Us portem a casa l'actualitat religiosa.

www.catalunyareligio.cat/acasa

Reenvieu l'edició setmanal als contactes de les vostres comunitats o amb els butlletins que gestioneu.

Agenda

Consulteu els propers esdeveniments

PÒRTIC

Hem d'anar per aquí. Aquesta setmana s'han presentat dues eines concretes per detectar trastorns d'aprenentatge. Són fruit de la trobada de dues entitats cristianes solvents en àmbits complementaris: l'educació i la sanitat. Vuit anys de col·laboració impliquen hores, recursos i renúncies. En temps de pandèmia, una bona notícia i un exemple de cooperació.

SUMARI

5 Actualitat

Com ha viscut el confinament l'alumnat i professorat de l'escola cristiana?
Neix 'caFEïna', videocàpsules per despertar la fe a l'escola
Pas endavant de Vedruna i Sant Joan de Déu en la detecció de trastorns de l'aprenentatge
El museu del pare Blanquet
Quines Esglésies cristianes hi ha al món?
Sílvia Aulet: "Hauríem de fomentar la comprensió global dels santuaris"

14 Panoràmica

L'animadversió del clergat cap al valencià pot anar canviant, per Josep-Miquel Bausset
Desmuntant el pessebre: La Paraula que es fa carn, per Josep Lligadas

27 Recull de premsa

28 La setmana a les xarxes

“La Sagrada Família està pensada verticalment per elevar l’esperit

El teòleg i biblista **Armand Puig**, rector de l’Ateeu Universitari Sant Pacià, explica que “la Sagrada Família està pensada verticalment per elevar l’esperit”. N’ha parlat a partir de la meditació ‘Les torres, símbol de la nova Jerusalem’, aquest dimecres 27 de gener des de la cripta de la Basílica, en el marc de l’acte central de la **cinquena Setmana de la Bíblia**, que promouen l’Abadia de Montserrat, l’Associació Bíblica de Catalunya, el Centre de Pastoral Litúrgica, l’editorial Claret i Ràdio Estel-Catalunya Cristiana, sota el patrocini de la Conferència Episcopal Tarraconense.

CR | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

Juan Ramón Santos i Pablo Gutiérrez, Premi Edebé de Literatura Infantil i juvenil

Juan Ramón Santos (Plasencia, 1975), amb la novel·la *El Club de las Cuatro Emes*, i **Pablo Gutiérrez** (Huelva, 1978), amb la novel·la *El síndrome de Bergerac*, són els guanyadors de la XXIX edició del Premi Edebé de Literatura Infantil i juvenil. Dues obres que tenen en comú la seva pretensió de trencar amb els prejudicis. Com el de no poder parlar de determinats temes amb els nens, com la ludopatia, o que els adolescents són uns ganduls i desmotivats.

EDEBE | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

Sant Joan de Déu, campanya de vacunació contra la covid-19

Aquests dies s’ha posat en marxa la primera etapa de la campanya de vacunació contra la COVID-19 adreçada als i les professionals de la institució i, en alguns casos, residents i pacients de mitja i llarga durada i especialment vulnerables. Centres com Sant Joan de Déu Serveis Sociosanitaris, el Parc Sanitari SJD, l’Hospital maternoinfantil, l’Hospital SJD de Palma-Inca, l’Hospital SJD Zaragoza, l’Hospital SJD Pamplona, entre d’altres, ja han estat de ple en el procés i, mica en mica, s’aniran afegint la resta de **centres de l’Orde Hospitalari** de la Província d’Aragó-Sant Rafael.

SANT JOAN DE DEU | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

Com ha viscut el confinament l'alumnat i professorat de l'escola cristiana?

El confinament domiciliari iniciat el 13 de març del 2020 va suposar, entre altres restriccions, que la docència que fins aleshores sempre havia estat presencial passés d'un dia per a l'altre a ser docència virtual. Mesos més tard, i amb les escoles obertes i al peu del canó des del setembre, apareixen els primers informes que analitzen la situació viscuda. La **Fundació SM**, junt amb **Cruïlla**, a través del seu Institut d'Avaluació IDEA, han elaborat el projecte, ***Volvem a classe***. Un informe que analitza la situació socio-emocional de l'alumnat i el professorat després del confinament, i que ha estat presentat aquest dijous per la **Fundació Escola Cristiana de Catalunya**, institució que hi ha participat aportant dades dels seus centres.

Álvaro Marchesi, catedràtic emèrit de Psicologia de la Universitat Complutense de Madrid i coordinador del projecte ha presentat les dades més significatives del projecte. La Fundació al juny volia oferir quelcom que servís pels centres educatius. Van demanar ajuda a congregacions catòliques amb escoles, a centres privats, així com a responsables educatius de les diferents comunitats autònomes per arribar també als centres públics. "Algunes comunitats es van

volcar més que d'altres", ha reconegut Marchesi, a l'hora que ha explicat que les dades catalanes presentades es comparaven amb la resta de l'Estat Espanyol i no per comunitats, "per un compromís de confidencialitat que es va establir des de l'inici del projecte".

Les cinc dimensions analitzades entre el professorat i l'alumnat aborden qüestions educatives i emocionals. Les conclusions de l'informe posen de relleu que l'alumnat del conjunt de les escoles cristianes de Catalunya que han participat en l'informe reuneixen condicions generals bones, "com un bon lloc d'estudi, accés a Internet i comptar amb un ordinador". El percentatge, ha afirmat Marchesi, és una mica millor que el de la mitjana espanyola, que inclou escoles públiques i escoles privades. En canvi menys positiu és el percentatge d'alumnat que ha perdut familiars que han mort infectats pel virus.

Una altra dada rellevant és que les escoles que es troben en barris socialment més desfavorits tenen un percentatge més alt d'alumnat amb progenitors que han perdut la feina. Sorpren el percentatge d'alumnat que admet que ha

comptat amb poc suport de la família i amb poca relació amb els propis companys de classe. Marchesi ha destacat les diferències que s'evidencien entre l'etapa de primària i l'etapa de Batxillerat i Formació Professional. "A primària l'alumnat està content i satisfet, s'han desenvolupat millor en l'aprenentatge a distància i ha millorat la relació amb la seva família". També és l'etapa dels qui tenen menys interès en tornar a l'escola. "No mostren una passió desmesurada per tornar a l'escola presencial".

En canvi, l'alumnat de l'etapa de Batxillerat i Formació Professional pensa el contrari. "Són els alumnes que han viscut pitjor el confinament, pensen que han après pitjor a distància i que el confinament els ha afectat els seus estudis i volen tornar quant abans millor a la presencialitat". "Les dades mostren que l'alumnat més gran és menys dur emocionalment que l'alumnat petit", ha reconegut el catedràtic.

Pel que fa al professorat, l'informe detalla que el confinament s'ha viscut "amb molt estrès i molta angoixa per haver d'ensenyar a distància". Els equips directius de les escoles també

han viscut un sobreesforç. Cal recordar que són aquests equips els que s'han encarregat de gestionar la tornada a l'escola, "amb condicions sovint de vaixell sense rumb".

L'angoixa del professorat prové sobretot, ha explicat Marchesi, de la improvisació amb la qual van haver de treballar els docents, i de la quantitat d'hores que van haver de dedicar a resoldre problemes nous. Una dada, afirma, que avala l'esforç enorme del professorat és que els professors de la FECC "han donat una resposta més clara als problemes dels alumnes i s'han pogut comunicar millor amb les famílies de l'alumnat a càrrec".

Com a conclusió final Marchesi ha destacat dos dels temes que el professorat de la FECC va marcar com a importants en el retorn a l'escola presencial. "Tenir més cura del benestar emocional de l'alumnat, i la importància d'incorporar a la docència l'aprendre dels propis alumnes".

Neix 'caFEïna', videocàpsules per despertar la fe a l'escola

Amb la pregunta "Quines són les tres C's de la pastoral educativa integral?" s'ha fet el llançament del primer curt de la sèrie "*caFEïna. Videocàpsules per desvetllar la pastoral educativa*". Es tracta d'una iniciativa del Departament de Pastoral que ja es pot consultar al canal de youtube de l'Escola Cristiana i que compta amb el patrocini de l'editorial Baula. Cada càpsula, de 10 minuts màxim de durada, respondrà a alguna qüestió relacionada amb el dia a dia de l'acció evangelitzadora en l'àmbit educatiu.

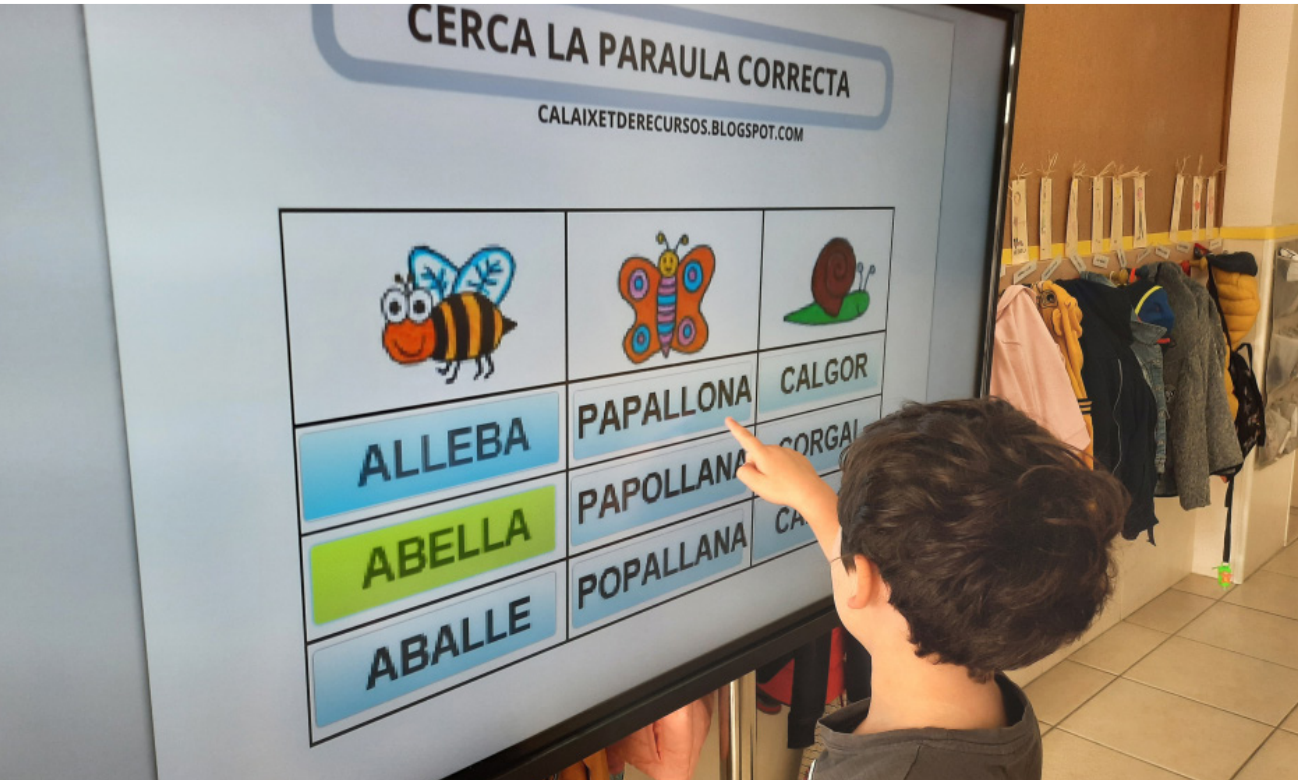
"Al llarg dels textos evangèlics, hi ha una constant invitació a estar desperts, desvetllats", assenyalen des del Departament de Pastoral so-

bre el nom i el sentit de la iniciativa. "En el nostre quotidià associem el desvetllar físic amb el consum de substàncies com ara el cafè. D'aquí que s'ha fet un joc de paraules per crear aquestes videocàpsules de periodicitat mensual", expliquen. En aquest primer lliurament, es convida a cercar una resposta global i integradora de l'acció evangelitzadora a l'Escola Cristiana. Defugen reduccionismes que empobreixen o menystenen aspectes que es consideren fonamentals.

Els propers lliuraments de les videocàpsules "caFEïna" estaran relacionats amb l'agenda del Departament de Pastoral, donant visibilitat a col·laboradors del programa de formació pas-

toral i altres activitats pròpies, o bé a agents de pastoral educativa de les diverses xarxes institucionals adherides a l'Escola Cristiana (FECC) i responsables de delegacions diocesanes vinculades al món dels joves i l'educació.

Aquesta col·lecció de vídeos s'afegeix a d'altres novetats del Departament de Pastoral del darrer any, com ara l'aparició del butlletí digital *Llambregades de pastoral educativa* o la creació de *ViviT*, el portal que recull i endreça temàticament els continguts d'actualitat que van apareixent diàriament al [blog de pastoral](#) de la FECC.

Pas endavant de Vedruna i Sant Joan de Déu en la detecció de trastorns de l'aprenentatge

Una recerca científica conjunta entre dues institucions d'Església desenvolupa **noves eines de cribratge** per a la detecció de la dislèxia i la discalculia. L'equip de psicopedagogs de la xarxa d'escoles de la Fundació Vedruna Catalunya Educació juntament amb professionals de la Unitat de Trastorns de l'Aprenentatge Escolar (UTAE) de l'Hospital Sant Joan de Déu de Barcelona, han fet públiques aquest dimecres dues noves eines que poden ser de gran utilitat per tal de detectar en edats primerenques possibles trastorns relacionats amb el procés d'aprenentatge de la lectoescriptura i de la numeració i el càlcul a les escoles.

En l'acte, en format webinar virtual, conduït per **Ismael Perálvarez** i **Mar Herrero**, de l'equip psicopedagògic de Vedruna Catalunya Educació, i per **Anna López**, neuropsicòloga infantil de la UTAE i adjunta al Servei de Neurologia de l'Hospital Sant Joan de Déu de Barcelona, hi han participat gairebé 400 persones vinculades a l'àmbit educatiu, psicopedagògic i també hospitalari.

El projecte conjunt entre ambdues institucions, fruit d'un conveni de col·laboració que

es va iniciar el 2012, ha permès dur a terme un treball d'investigació científica que ha portat a desenvolupar eines per a la detecció precoç que, en el marc d'un projecte d'escola inclusiva, són un pas més per garantir una educació integral de tots els i les alumnes.

Les escoles Vedruna ja compten amb un itinerari psicopedagògic que té com a objectiu principal acompanyar el creixement personal dels alumnes adaptant-se a les diferents capacitats i possibilitats. Aquest itinerari engloba actuacions que van des de l'esmentada detecció precoç fins a la mateixa orientació professional dels alumnes, passant per aspectes com les tècniques d'estudi, de cohesió de grup o de desenvolupament cognitiu.

Ara, amb l'experiència, bagatge i trajectòria pedagògica, i de la mà de l'equip de professionals de l'**Hospital de Sant Joan de Déu**, s'ha fet un pas més elaborant dues eines de cribatge que es poden emprar a P5 de l'Educació Infantil, i que consten de tres materials diferenciats i organitzats en blocs. Acompanyen el material la guia i el manual per al docent, i també material de suport.

L'objectiu és tenir un primer filtratge en el procés d'aprenentatge de la lectoescritura i de la numeració i càlcul, així com de possibles dificultats atencionals a finals de P5. Aquestes dades poden ajudar a reduir els efectes d'una deficiència o possible trastorn a partir d'una intervenció primerenca, poden facilitar la implementació de

mesures d'atenció a la diversitat i optimitzar el desenvolupament integral de l'alumne/a.

Tant els resultats de la recerca com les mateixes eines de cribatge que s'han presentat es posen a disposició de centres educatius, fundacions, entitats i/o institucions que en vulguin fer ús i es podran descarregar des del web de la Fundació Vedruna Catalunya. Des de la fundació s'ha remarcat la necessitat de sumar sinergies per tal de superar com a societat totes les adversitats, i esdevenir capaços de formar ciutadans responsables que vulguin transformar el món. Qualsevol pas en aquest sentit, pot esdevenir un gran avenç.

VEDRUNA/SANT JOAN DE DÉU | [LLEGIR AL WEB](#)

El museu del pare Blanquet

Barcelona és una ciutat que ha estat escollida per institucions i empreses d'arreu del món per acollir seus d'iniciatives i projectes internacionals. I és que malgrat tot, centres de recerca, certàmens empresarials o mecenatges culturals han volgut establir-se a la Ciutat Comtal els darrers anys. Covid a part, és una ciutat de moda, turística, cosmopolita i oberta tant al mar com a les noves tendències. El Mobile World Congress n'és un exemple entre molts.

El que no se sap gaire és que Barcelona també és la seu del Centre Internacional de Documentació i Estudi sobre la Sagrada Família de Natzaret. Una institució creada l'any 1987 per **Josep Maria Blanquet** (Tortosa, 1937), religiós Ffill de la Sagrada Família. El centre, que rep el nom **Nazarenum**, és un espai centrat en tot allò referent a Jesús, Maria i Josep ubicat en una àmplia sala de 240 metres quadrats als baixos de la seu d'aquesta congregació, al número 301 del carrer d'Entença. La Cúria General, on hi ha la Capella de la Sagrada Família, juntament amb la residència Universitària i el **Col·legi Pare Manyanet**, on estudien 1.500 alumnes, conformen un gran conjunt educatiu i pastoral en ple barri de Les Corts. Hi estan al capdavant els

Fills de la Sagrada Família, una congregació fundada l'any 1864 per **Josep Manyanet**, canoïtzat l'any 2004.

Vocació i passió per la Sagrada Família

Ens endinsem en aquest espai de la mà del seu fundador, el sacerdot Josep Maria Blanquet. Ell, que ha estat superior general de la Congregació durant 12 anys (1981-1993) i ha dedicat la seva vida a l'estudi de la Sagrada Família explica els racons del centre amb tanta passió com humilitat. Als seus 84 anys continua al capdavant d'aquesta institució que dirigeix amb entusiasme des de la seva creació mentre ens alerta simpàticament: "Parleu del centre, no parleu de mi".

Però en aquest cas -com en tants d'altres- es fa impossible separar l'obra de l'artista. Nazarenum és la plasmació material de la passió i vocació d'aquest sacerdot per la Sagrada Família de Natzaret. Josep Maria Blanquet ens explica una anècdota que ajuda a fer-nos una idea de l'abast del Centre: "Quan vaig fer la tesi doctoral titulada 'La Sagrada Família, Icona de la Trinitat' no em vaig moure d'aquí durant dos anys. Ja hi tenia tot el que necessitava".

Però què és el Centre Nazarenum?

És un espai que pretén "natzarenitzar" l'Església i la societat, fomentant l'esperit del Parenostre i de les Benaurances. Ofereix ni més ni menys que 8.712 llibres -escrits en diverses llengües- juntament amb una bona mostra d'art religiós, i tota mena d'objectes i artesanies relacionades amb la iconografia de Jesús, Maria i Josep.

Aquest lloc és l'enveja de qualsevol col·leccionista amant de l'art religiós i un lloc d'obligat pas per qui vulgui aprofundir coneixements sobre la Sagrada Família. Hi trobareu imatges, plafons, estendards, gravats, pessebres, reliquiaries, goigs, poesies, revistes, quadres i capelles, sobretot domiciliàries. També tota la informació possible de parròquies i congregacions religioses sota el patronatge de la Sagrada Família de Natzaret. Només d'entrar-hi salta a la vista una dedicatòria personal del **papa Joan Pau II** de l'any 1987 que diu així: "Com a penyora d'abundants gràcies divines que facin molt fecundes les activitats del Centre de documentació i estudi sobre la Sagrada Família (Nazarenum), em plau impartir a tots els seus membres i col·laboradors la benedicció apostòlica".

Els diferents passadissos i prestatges amaguen àlbums de segells, postals, nades i medalles que rigorosament ordenades comparteixen temàtica: la de Jesús, Maria i Josep. El material exposat i conservat prové majoritàriament de Catalunya, però també d'arreu del món, especialment de països on la Congregació té presència. També de donacions de particulars que han vist en el centre l'espai idoni per a conservar i difondre un llegat familiar que no poden mantenir. A part, s'hi arxiva tot allò que té relació amb el temple de la Sagrada Família i Gaudí, com són les publicacions del temple, els projectes, postals, cartes... i és que Josep Manyanet i **Antoni Gaudí** estan íntimament relacionats.

"Els 3 pilars del temple de la Sagrada Família"

Josep Maria Blanquet ens explica que la basílica de la Sagrada Família, arquitectònicament parlant, està construïda sobre tres grans pilars, els fonaments que aguanten tot l'edifici. Ens ho emmarca amb un doble paral·lelisme, que a part de la figura de Jesús, Maria i Josep, ho contextualitza així: "Aquests tres fonaments venen a representar els tres pilars humans que van fer possible el temple: **Josep Maria Bocabella** com

a impulsor, Josep Manyanet l'inspirador espiritual i Gaudí, l'arquitecte que plasmaria en pedra el temple". Blanquet emmarca la motivació que sigui Barcelona la que tingui avui aquest singular edifici: "La construcció del temple expiatori de la Sagrada Família era una resposta a les necessitats de la societat d'aquell moment" i que va ser possible principalment gràcies a la conjunció d'aquests tres homes.

La visita domiciliària de la Sagrada Família

Si bé, com remarca Josep Maria Blanquet, el principal actiu del Centre són els més de 8.000 llibres sobre la Sagrada Família, quan s'hi entra hi destaquen les desenes de **capelletes domiciliàries** que ocupen els dalt de les llibreries. Són capelletes que des de fa més de cent anys han voltat -i volten- per pobles i ciutats del nostre país. I és que des d'aquest edifici la Congregació feia especial projecció de la "visita domiciliària" a través de les cèdules d'agregació, revistes i llibrets que ajudaven a instaurar circuits i cors de capelletes a través de les parròquies.

Blanquet remarca la importància que van tenir les capelletes que visiten els fidels: "Una imat-

ge fixa a casa, al final no es veu, passa desapercebuda. Però si la imatge arriba a una llar un cop al mes, aquest fet esdevé una crida per a les famílies i alhora, el fet de compartir la capella simbolitza la unió de totes les famílies que formen el cor". I així, els seguidors de Josep Manyanet mitjançant la visita domiciliària feien realitat el desig del fundador de fer "Un Natzaret a cada llar".

La "visita mensual de la Sagrada Família" va ser un fet molt rellevant arreu del país i en el sí de la Congregació, avui dia més enfocada al món educatiu. Blanquet ens obre un àlbum que conté diferents llibrets de la visita mensual domiciliària de la Sagrada Família, dels més antics als més moderns i n'extreu un: "Mira, d'aquesta edició, la cinquena, de l'any 1925 se'n van fer 80.000 exemplars. Imagina't!".

I és que la visita domiciliària a casa nostra, tal com la coneixem avui comença l'any 1907, quan ja ha mort Josep Manyanet. Els seus Fills inicien aquesta tradició de devoció popular que encara avui continua per milers de llars del país. La devoció es propaga primer des de Sant Andreu del Palomar, on està enterrat Josep

Manyanet. Anys més tard, la seu es trasllada al barri de les Corts, on encara avui hi ha la Cúria General. Primer la Setmana Tràgica i després la Guerra Civil, amb la crema de l'arxiu, comporten la desaparició de bona part de les dades de la visita domiciliària que avui ens ajudarien a fer una idea més exacta de la importància d'aquest fenomen. I és que a fer córrer capelletes s'hi afegeixen, anys a venir, vàries congregacions que sota altres advocacions fan la seva visita domiciliària: Sant Antoni, la Mare de Déu de la Medalla Miraculosa o Maria Auxiliadora, entre d'altres.

Marxem del Nazarenum i deixem que aquest religiós continuï amb la seva feina, que en té i molta. I és que entre gener i març imparteix un cicle de **conferències setmanals** en el marc de l'Any de Sant Josep a la capella de l'escola, de la qual n'és el rector i hi diu missa diàriament. Abans d'acomiar-nos, ens torna a recordar: "Com més parreu del centre Nazarenum i menys de mi, més content estaré". Des d'aquí ja li demanem disculpes per avançat.

Sabadell Institucions Religioses

Curs d'Assessor Financer per a Entitats Religioses i del Tercer Sector

Una proposta formativa única impulsada per Banc Sabadell en col·laboració amb la Universitat Francisco de Vitoria (UFV) i que té com a objectiu principal reforçar i ampliar el coneixement especialitzat de les institucions religioses i el tercer sector amb continguts adaptats a la realitat d'aquests dos col·lectius.

100% online

Accesible des de qualsevol dispositiu

Curta durada

4 mesos (8 ECTS y 12 hores de convalidació EFPA)

Gratuit

i exclusiu per a clients de Banc Sabadell

Diploma

Títol propi de la UFV

Matrícula oberta ininterrompudament fins a l'agost del 2021.

Més informació i inscripcions a:

InstitucionesReligiosas@bancsabadell.com
www.bancsabadell.com/institucionesreligioses

B Sabadell

Ser on siguis

Més de 20.000 valencians, seguint les directrius del Concili Vaticà II, demanen l'ús de la seua llengua als actes religiosos.

Adrets 20000 valencians han demanat a l'Autoritat Eclesiàstica que: En totes les cúries de parla valenciana de l'Arxidiòcesi siga adoptada la llengua materna en:

- 1) els actes litúrgics en vigor autoritzats pels ous litúrgics valencians;
- 2) l'ensenyament del catequisme;
- 3) la predicació.

Entre els signants 20.000 admetem els següents:

MICHAEL BELL	VÍCTOR MANRIQUE DE LA OSA	FRANCISCO JAVIER GARCÍA DE LA ROSA	FRANCISCO GARCÍA	FRANCISCO GARCÍA	FRANCISCO GARCÍA	FRANCISCO GARCÍA	FRANCISCO GARCÍA	FRANCISCO GARCÍA	FRANCISCO GARCÍA
SANTIAGO CRIPTOR	FRANCISCO GARCÍA	FRANCISCO GARCÍA	FRANCISCO GARCÍA	FRANCISCO GARCÍA	FRANCISCO GARCÍA	FRANCISCO GARCÍA	FRANCISCO GARCÍA	FRANCISCO GARCÍA	FRANCISCO GARCÍA
JOSEP LLU	FRANCISCO GARCÍA	FRANCISCO GARCÍA	FRANCISCO GARCÍA	FRANCISCO GARCÍA	FRANCISCO GARCÍA	FRANCISCO GARCÍA	FRANCISCO GARCÍA	FRANCISCO GARCÍA	FRANCISCO GARCÍA
J. E. MAR	FRANCISCO GARCÍA	FRANCISCO GARCÍA	FRANCISCO GARCÍA	FRANCISCO GARCÍA	FRANCISCO GARCÍA	FRANCISCO GARCÍA	FRANCISCO GARCÍA	FRANCISCO GARCÍA	FRANCISCO GARCÍA
LLUIS GU	FRANCISCO GARCÍA	FRANCISCO GARCÍA	FRANCISCO GARCÍA	FRANCISCO GARCÍA	FRANCISCO GARCÍA	FRANCISCO GARCÍA	FRANCISCO GARCÍA	FRANCISCO GARCÍA	FRANCISCO GARCÍA
EMILI BEU	FRANCISCO GARCÍA	FRANCISCO GARCÍA	FRANCISCO GARCÍA	FRANCISCO GARCÍA	FRANCISCO GARCÍA	FRANCISCO GARCÍA	FRANCISCO GARCÍA	FRANCISCO GARCÍA	FRANCISCO GARCÍA
VICENT FE	FRANCISCO GARCÍA	FRANCISCO GARCÍA	FRANCISCO GARCÍA	FRANCISCO GARCÍA	FRANCISCO GARCÍA	FRANCISCO GARCÍA	FRANCISCO GARCÍA	FRANCISCO GARCÍA	FRANCISCO GARCÍA
OCTAVI VI	FRANCISCO GARCÍA	FRANCISCO GARCÍA	FRANCISCO GARCÍA	FRANCISCO GARCÍA	FRANCISCO GARCÍA	FRANCISCO GARCÍA	FRANCISCO GARCÍA	FRANCISCO GARCÍA	FRANCISCO GARCÍA

ATENEU M
ATENEU M
ASSOCIACI
CENTRE EX
CARMELITE
COMUNITA
taina.
JOSEP VIC
VICENT G
VICENT A
València
JOSEPA SA
CARMEL G
de Pego
ANDREU A
MATILDE S
telló.
VICENT G
Sagrada

L'animadversió del clergat cap al valencià pot anar canviant

**PER JOSEP-MIQUEL BAUSSET
A DEL SANTUARI ESTANT**

Els bisbes valencians, en relació a la nostra llengua, pensen com l'emperador **Carles V** quan deia: "S'ha de parlar a Déu en castellà". I afegia encara: "als homes en francès, a les dones en italià...i als cavalls en alemany". Així ho explicava l'escriptor **Josep M. Espinàs**, el maig de 2016, en el seu **article** al diari *El Periódico*, titulat precisament: "S'ha de parlar a Déu en castellà".

Espinàs també contava una anècdota divertida, adreçada a aquells que només valoren el castellà i menyspreen les altres llengües: "Al poeta navarrès **Irigoyen** li van donar un premi a Madrid. Ho va agrair parlant una llengua que ningú va entendre. Algú va deduir que Irigoyen havia parlat en euskera, "pel so bàrbar

de la llengua basca". El poeta es va divertir explicant-ho: l'idioma bàrbar, rudimentari, negat al progrés cultural en què havia parlat... era el grec! El magnífic grec clàssic".

També els bisbes valencians deuen pensar que la nostra llengua és rudimentària i bàrbara i per tant, no apta per parlar amb Déu. Ells, com **Carles V**, també pensen que "s'ha de parlar a Déu en castellà". I és que la jerarquia del País Valencià viu en un permanent autodiò per la nostra llengua, excloent-la dels temples.

Els bisbes valencians haurien de seguir l'exemple del **papa Francesc** quan, en el seu viatge a Tailàndia, el novembre de 2019, feia memòria

dels laics que van evangelitzar aquelles terres, homes i dones “que tingueren la possibilitat de parlar el dialecte de la seva gent”, un fet que el papa definia com “un exercici simple i directe d’inculturació”. Per això el papa demanava als tailandesos (també s’ho poden aplicar els bisbes valencians) que no caiguessin en “estructures i mentalitats eclesials que poden arribar a condicionar negativament un dinamisme evangelitzador”, com seria a l’Església valenciana prohibir la nostra llengua. El papa deia també a Tailàndia: “No tinguem por de voler inculturar l’Evangeli cada vegada més”. I estava tan convençut de la idea de la inculturació, que el papa repetí de nou: “No tinguem por de voler inculturar l’Evangeli cada vegada més”. El papa exhortà l’Església tailandesa de la necessitat de “confessar la fe en dialecte, a la manera que una mare canta cançons de bressol al seu fill, donant-li rostre i carn tailandès, que és molt més que realitzar traduccions”.

I després del seu viatge a Tailàndia, el papa, que visità el Japó, davant dels bisbes japonesos, Francesc elogià l’Església que va “acompanyar la cultura japonesa” i “la inculturació”, cosa que no fan els bisbes valencians. El mateix

interès per la inculturació l’ha demanat el papa, en l’Exhortació: “Estimada Amazònia”.

No tindre por a “inculturar” i “confessar la fe en dialecte”, seria la manera més sensata d’acompanyar la cultura dels valencians, unes actituds que l’Església valenciana es nega a fer, ja que en rebutjar la nostra llengua, està prohibint la seva inculturació en la cultura del País Valencià. Pel contrari, el papa, sensible a totes les llengües, accepta i protegeix les cultures minoritàries, com va ser celebrar l’Eucaristia en el ritual propi del Zaire, el diumenge 1 de desembre de 2019.

No em resisteixo a explicar dues anècdotes que, sorprès, em contà un jove llatinoamericà que durant cinc anys estudià Teologia a la Facultat Sant Vicent Ferrer de València. A l’hora de l’esmorzar, al bar, els seminaristes valencians (que entre ells parlaven valencià) quan veieren vindre aquest jove llatinoamericà, canviaren el valencià pel castellà, tot i que aquest jove sempre els deia que no canviaren de llengua, perquè així ell podria aprendre valencià. La segona anècdota que em contà aquest jove és més dolorosa i lacerant: a classe, quan un estudiant de Teologia va fer una pregunta en

valencià, el professor li contestà en castellà, i a més li recordà a l’alumne que a classe, les preguntes s’havien de fer en castellà, que era la llengua de la facultat. Una autèntica vergonya, tenint en compte que les classes es feien a la ciutat de València, no a Toledo ni a Sevilla.

Evidentment aquestes anècdotes expliquen el despropòsit que suposa que després, els preveres, quan són enviats a una parròquia valencianoparlant, facin tota la litúrgia en castellà, ja que de seminaristes han fet les classes en castellà i han vist com la llengua dels valencians era tractada amb menyspreu i exclosa de la docència.

Els bisbes valencians haurien d’emmirallar-se en l’arquebisbe de Trujillo i president del CELAM, **Miguel Cabrejos**, que va dir: “La conversió integral implica cuidar la natura i les llengües”. Els bisbes valencians també podrien prendre exemple de l’Església d’Angola, que va traduir el Catecisme a l’umbundu, la llengua més parlada a d’aquell país, després del portuguès, que és l’idioma oficial.

Amb tot, la retransmissió cada diumenge (des del passat dia 22 de març) de la missa en va-

lencià des de la parròquia de l'Assumpció de la Mare de Déu de Torrent, per part de la televisió valenciana, és un petit gest que em fa creure que l'animadversió del clergat cap al valencià, pot anar canviant. Perquè és evident que deu haver estat l'arquebisbe de València, qui ha acceptat que la missa retransmesa per À Punt sigui en valencià. I per això vull agrair als amics **Jesús Corbí** i **Jordi Cerdà**, preveres d'aquesta parròquia de Torrent, la seva valentia per fer aquest servei pastoral, que molts valencians seguim. I també vull agrair al director d'À Punt, la seva sensibilitat per oferir la missa en valencià.

Finalment vull expressar el meu agraïment, per la sensibilitat per la nostra llengua (que no tenen la majoria dels preveres valencians), al capellà peruà que celebra l'Eucaristia en valencià a Albalat de la Ribera, en bona part degut al treball de fa molts anys d'un grup de cristians d'aquesta vila, encapçalats pels amics **Adrià Fuertes**, **Eduard Juan** i **Eliseu Dasí**, oblats benedictins de Montserrat.

Quan l'any 1965 més de 20.000 valencians van signar un document demanant als bisbes la introducció de la nostra llengua a l'Església,

la situació continua igual que fa 51 anys. Tant de bo les paraules del papa Francesc, adreçades als cristians tailandesos i japonesos, facin reflexionar els bisbes valencians. Així, d'una vegada per totes, deixarien de tindre el valencià arraconat i com el papa (que utilitza les llengües pròpies diferents a les oficials) ells també començaren a introduir, a promoure i a defensar el valencià a l'Església.

Amén.

JOSEP-MIQUEL BAUSSET -CR | [LLEGIR AL WEB](#)

Es reprenen les obres a la Basílica de la Sagrada Família

Aquest dilluns 25 de gener, a la Sagrada Família, es reprenen les obres i se centraran específicament en finalitzar la Torre de la Mare de Déu, la segona més alta del conjunt de la Basílica, de 138 metres d'alçada. En aquests moments, tots els nivells de la torre ja estan col·locats i només hi manquen els elements del terminal de 25 metres, la part final de la torre, que estaran coronats per una estrella de 12 puntes il·luminada.

BASÍLICA DE LA SAGRADA FAMÍLIA | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

L'Associació d'Antics Alumnes de l'IQS celebra 100 anys

L'Associació d'Antics Alumnes de l'Institut Químic de Sarrià (AIQS) va celebrar aquest dissabte 23 de gener l'acte "100 anys sent de l'AIQS", per commemorar amb els seus associats, l'alumnat i professorat d'IQS els cent anys de la seva fundació. L'acte, en format virtual degut a les restriccions imposades per la situació de pandèmia de la COVID-19, va ser conduït pel comunicador i presentador de televisió Ivan Medina, i va comptar amb la participació de Salvador Borrós i el director de l'IQS, Jordi Martí Gascón, entre d'altres.

IQS | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

M. del Mar Albajar: "L'esperança té a veure amb el contacte amb la realitat"

Aquesta setmana, entre els testimonis d'esperança de la vida religiosa, arriba el de l'abadessa del monestir de Sant Benet de Montserrat, **Maria del Mar Albajar**, llicenciada en ciències econòmiques i en teologia i abadessa del Monestir des del 2015. L'abadessa explica, com en ple moment de pandèmia, "l'esperança ens ajuda a veure'ns i a viure'ns com podem ser, com Déu ens mira i ens vol. I és des d'aquí personalment i com a comunitat que volem respondre a aquest moment concret de la nostra història", afegeix.

UNIÓ DE RELIGIOSOS DE CATALUNYA | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

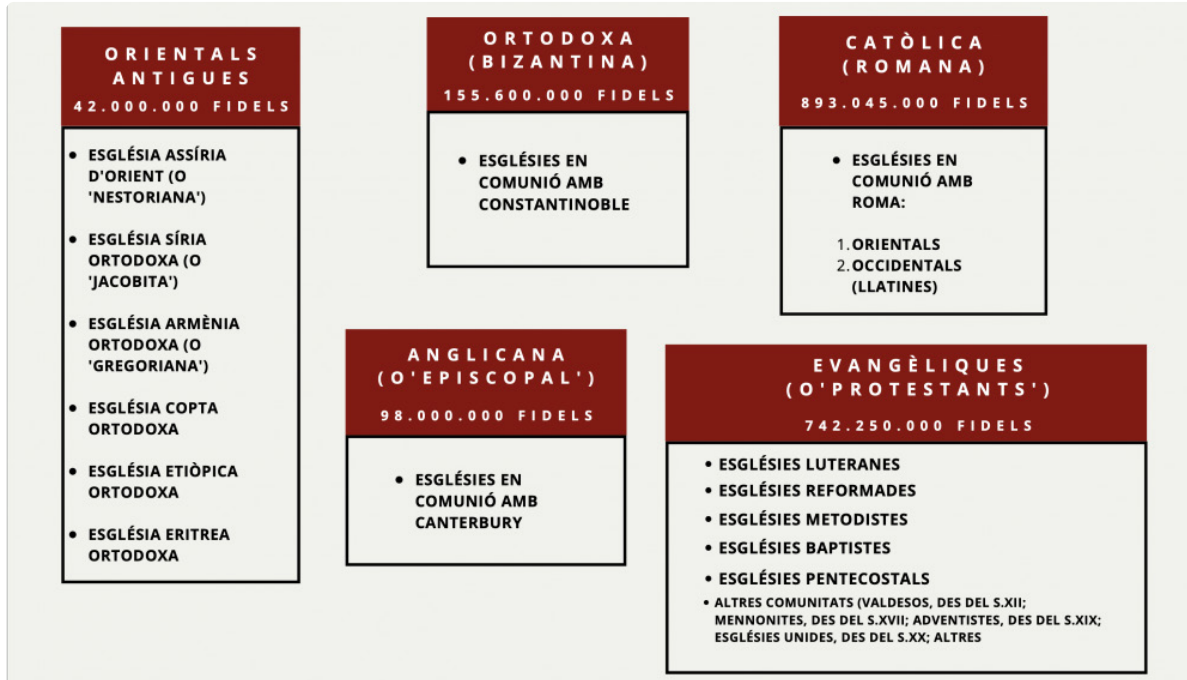

Quines Esglésies cristianes hi ha al món?

La **Setmana de Pregària per la Unitat dels Cristians** ha finalitzat aquest dilluns 25 de gener. Del 18 al 25 de gener l'Església va celebrar a l'hemisferi nord aquesta iniciativa que enguany ha portat per lema 'Manteniu-vos en el meu amor i donareu molt de fruit'.

El Centre Pare Tosca. Amics de l'Oratori de Sant Felip Neri de València ha preparat amb motiu de la Setmana de Pregària uns esquemes pedagògics de les Esglésies i ritus orientals que existeixen al món, així com un quadre sinòptic de les Esglésies cristianes.

Paral·lelament, el bisbat de Sant Feliu ha preparat també una sèrie de **set entrevistes breus** a diverses persones de diferents Esglésies. **Marta López**, Pastora de l'Església Evangèlica de Barcelona-Centre; **Miquel García**, pastor emèrit de la primera església evangèlica de Sant Feliu de Llobregat; **Jaume Triginé**, membre directiu del Centre Ecumènic de Catalunya; **Ma. Pilar Lozano**, membre de la delegació d'ecumenisme i relacions interreligioses del bisbat de Sant Feliu; **Josep Esplugas**, delegat d'ecumenisme i relacions interreligioses del bisbat de Terrassa; **Constantin Toader**, prevere de la parròquia

ortodoxa de Vilanova i la Geltrú; i **Montserrat Puigdel·lívol**, directora del secretariat diocesà d'ecumenisme de l'arquebisbat de Barcelona, són els entrevistats.

Altres bisbats i congregacions catalanes també han organitzat actes i propostes. El bisbe de Girona, Francesc Pardo, afirmava en la seva carta dominical que la divisió dels cristians “és contrària a la voluntat del Senyor i un escàndol per al món”. El bisbat d'Urgell i l'Abadia de Montserrat, per exemple, ha aprofitat el seu perfil de Twitter per anar expressant frases reflexives al respecte amb el hashtag **#UnitatCristians**. El bisbat de Barcelona dilluns 25 de gener **celebrava** a la basílica de Santa Maria del Mar una celebració ecumènica.

CR | [LLEGIR AL WEB](#)

Catalunya Religió ofereix en format infografia el quadre sinòptic de les Esglésies cristianes.

Engega't i posa't en marxa

kumi

Religió
per projectes

BAULA

Secundària

També
disponible a:

- ▶ Infantil
- ▶ Primària

També
en
digital

BAULA

Material aprovat
per la Conferència Episcopal Espanyola

Sílvia Aulet: “Hauríem de fomentar la comprensió global dels santuaris”

És una persona molt peculiar. **Sílvia Aulet** va néixer al Santuari del Far i després va treballar al Santuari de la Salut, situat a molts pocs quilòmetres de l'anterior. Per tant, al llarg de bona part de la seva vida ha viscut en un altiplà, envoltada de fagedes, cingleres i llocs sants. Potser aquestes vivències de joventut fan que sigui una persona sempre riallera. D'altra part, és professora i doctora per la Universitat de Girona i interessada pel turisme religiós i la vivència dels espais sagrats. Amb ella publiquem una nova entrevista de la col·lecció **Natura Sagrada**.

Fins a quina edat va viure al santuari del Far?

Fins els divuit ja que en aquella edat vaig començar els meus estudis universitaris. El resultat era que entre setmana vivia a Girona, però els caps de setmana tornava al santuari perquè allà hi vivien els pares. Aquest ritme de vida el vaig mantenir fins als vint-i-tres quan decideixo fer-me càrrec del restaurant i hostatgeria del santuari de la Salut.

Quina relació com a infant va tenir amb la natura? En cas aquest, podríem dir amb les fagedes i les cingleres?

Quan la natura forma part de la teva vida quotidiana no genera cap sentiment o vivència especial. Quan surts a jugar, on vas? Doncs al bosc. Quan em vaig allunyar d'aquests espais és quan em vaig adonar del valor de les vivències viscudes. En aquest sentit, recordo clarament la meva primera setmana a Girona com quelcom horrorós. A la nit només sentia sorolls urbans, és a dir, els cotxes, els veïns de dalt... També estar dins el pis m'oprimia. No vaig poder acabar la primera setmana. El dimecres al vespre tornava a ésser al Far. Per tant, viure a la ciutat em va fer adonar de la connexió que tenia amb la natura i que s'havia desenvolupat al llarg de molts anys de vivència quotidiana.

Quin paper van jugar els seus pares amb la relació amb la natura?

A l'habitatge que teníem al Far hi vivien els pares, els avis paterns, la germana del meu pare i, a més a més, el mossèn. Sovint els pares treballaven, ja que portaven el restaurant i l'hostatgeria, i era amb l'avi amb qui més sortia al bosc a buscar bolets, anàvem a cercar branques d'avellaners per fer bastons, m'ensenyava a fer xiulets de pastor... També recordo anar

amb l'avi a veure les seves abelles que les tenia prop de Rupit i m'explicava moltes coses de la vida de les abelles. Amb els pares, els seus dies lliures, sortíem a caminar per la cinglera i els boscos dels voltants. Recordo que la meva mare em va ensenyar a identificar i recollir les flors que eren comestibles i del pare que sempre s'aixecava a veure la sortida del sol des la barana de la cinglera i en algunes ocasions jo l'acompanyava.

Imagino que créixer dins d'un santuari també deixa empremta...

Segur que sí. Pensa que el meu pare o la meva àvia eren les persones que obrien i tancaven l'església i, en moltes ocasions, els acompanyava. Guardo un record molt viu d'alguns d'aquells moments quan al vespre, abans de tancar la porta del tot, el meu pare i jo ens asseiem en el darrer banc i observàvem com les darreres esclatxes de llum entraven a l'església. Tots dos junts, en silenci i, a vegades, pregàvem. Pensa que ell no anava gaire a missa, només per Nadal i alguna altra festivitat. Però, en canvi, cada dia dedicava uns minuts al recolliment i la pregària. Sincerament, crec que

aquestes vivències han marcat la meva vida. La convivència quotidiana amb el mossèn era una altre peculiaritat de viure al santuari.

Com recorda el santuari en la seva infantesa?

Abans el Far no era un lloc fàcil per arribar-hi i, per tant, els que arribaven tenien present que visitaven un santuari. Era impensable arribar al Far i no entrar dins l'església a saludar la verge i, al mateix temps, fer una pregària com acció de gràcies o per demanar. Ara, pots observar com tothom s'acosta fins la cinglera per gaudir del paisatge, però hi ha persones que no entren dins l'església. A mi aquesta nova realitat em sobta, ja que quan era petita tothom tenia clar que passaven per davant d'un santuari. També és cert que abans molta gent dels entorns venia el diumenge per anar a missa. Després també existia un perfil de visitants que eren els estiuejants, és a dir, que eren famílies que venien a passar les vacances, tres o quatre setmanes del mes d'agost. Amb ells, sobretot amb els que repetien, hi tenia força contacte. Per moltes d'aquestes famílies un dels motius de la seva estança era la devoció que sentien pel santuari i la verge. Recordo una família que estiuejava

a Rupit i que el marit era músic. Doncs, quan pujaven a missa al santuari, ell portava un orgue petit i aquell dia es convertia en especial perquè teníem música durant la celebració. Per cert, un dels fills d'aquell matrimoni va arribar a ser director de l'**Escolania de Montserrat**. Tot era molt familiar.

Què va fer al llarg de vuit anys al santuari de la Salut?

Portàvem el restaurant i l'hostatgeria que tenia trenta habitacions i ajudàvem al mossèn, és a dir, obriem i tancaven l'església, trèiem els llançons... A diferència del Far, el mossèn no vivia al santuari sinó a Ridaura. Ell només venia el cap de setmana i unes setmanes de l'estiu. El resultat era que el dia a dia de l'església depenia de nosaltres. Vam organitzar activitats lligades amb la natura, retirs...

Al Collsacabra cada dia es parla més de santuaris naturals. Què li sembla aquesta expressió?

Des del meu punt de vista, primer hi ha el santuari natural i després el religiós, és a dir, cons-

truit. Tal com passa amb molts altres llocs. Per tant, em sembla molt oportú fer servir o parlar de santuaris naturals. Sobretot, si ajuda a tenir un visió més holística o transversal, on la natura i l'espiritualitat s'uneixen. El santuari de la Salut es va construir perquè allà hi havia una font i una roca especial que ara està integrada en l'edifici. Tot plegat, configura un indret molt especial. No podem oblidar que la naturalesa és part de la sacralitat. Collsacabra és un espai relativament petit, on hi ha tres santuaris: el del Far, el de la Salut i el de Cabrera.

Quan es planta davant de les roques encantades què sent?

Aquell és un espai especial, el conec des de petita. Quan estava a la Salut vaig tenir la meva primera filla i moltes vegades hi anava a passejar amb ella. És com anar als orígens! Et sents com si fossis als inicis de la humanitat, és a dir, davant teu només hi ha blocs de pedra i arbres. El lloc té una gran força. Quan després d'una bonica passejada, apareixen davant teus formes de les roques dins teu es produeix una sacsejada. No m'estranya que es diguin les roques encantades. És un espai màgic.

No li fa angunia utilitzar l'expressió d'un lloc "màgic"?

No. Tot i que també podem utilitzar l'adjectiu misteriós. Ara bé, la màgia és també allò que no pots explicar. Per tant, si davant les roques encantades vius unes emocions difícils d'explicar és que som davant d'un lloc màgic.

Els santuaris del Far i la Salut són marians. Transpiren una certa feminitat, aquests espais?

Crec que s'estableix un vincle molt especial entre la Mare de Déu i la Mare Terra. La imatge de la Mare de Déu del Far és una Mare de Déu de la llet, ja que està alletant en Nen Jesús. No és una iconografia molt freqüent. A mi em fa pensar en la Mare Terra que ens alimenta no només físicament sinó també espiritualment. Per tant, sí que hi ha un component femení en aquests espais.

És professora de la Universitat de Girona i va fer una tesi doctoral sobre el turisme religiós. Imagino que la seva història personal va condicionar aquesta temàtica de recerca?

Sí, penso que les diferents etapes de la vida són com una cadena. Per exemple, jo vaig decidir estudiar turisme, entre altres raons, per una conversa amb en **Salvador Sunyer** que em va dir que el món del turisme té molts altres àmbits que l'hostaleria: com la cultura, la natura... El coneixement d'aquestes altres dimensions és el que em va atreure del grau de turisme. A poc a poc, em va interessar què passa en els espais sagrats, què és el turisme religiós...

Com va ser el procés de redacció de la tesi doctoral?

El procés va ser difícil però també molt enriquidor. Al mateix temps que redactava la tesi, vivia i treballava al santuari de la Salut. Aquest fet em permetia viure el turisme religiós de primera mà i, a la vegada, estar en contacte amb la institució religiosa. D'altra part, dins la Universitat de Girona, jo tenia dos directors. Un d'ells m'insistia que només podia parlar de fets demostrables científicament. Després de presentar la tesi recordo una xerrada d'en **Jordi Pigem** sobre les incerteses de la ciència i em vaig quedar molt sorpresa. Recordo que a la defensa de la tesi hi havia en el tribunal professors de

turisme, però també un doctor en teologia. El teòleg ho va entendre tot perfectament i li va agradar molt. En canvi, un dels professors universitaris no acaba d'entendre alguns dels arguments ja que es parlava d'espais sagrats, de turisme religiós... Per tant, tenia clar que navegava entre dos mons.

En el seu darrer treball parla de crear una xarxa de santuaris per la pau i la natura. És una baula més de la cadena de la vida?

Com que amb la tesi doctoral no vaig quedar del tot satisfeta ja que em vaig sentir una mica encasellada i limitada, al cursar el **Postgrau en Significats i Valors Espirituals de la Natura** de la Fundació de la Universitat de Girona vaig tenir l'oportunitat de redactar el treball final de postgrau lliurement i explicar i plantejar tot el que tenia dins meu. He de dir que vaig molta sort amb la meva tutora, l'**Audrey Barceló**, ja que em va estimular moltíssim a dir allò que volia dir, és a dir, a expressar-me lliurement. La idea del projecte és que els santuaris són espais que comparteixen una sèrie de valors que poden ajudar a la societat. Per tant, aquesta xarxa de santuaris implicaria assumir un seguit de compromisos

per transmetre els valors que atresoren als seus visitants. Pensa que molts d'aquests valors són intangibles i, per tant, no són visibles i cal explicar-los. Avui en dia, tenim visitants que venen al santuari del Far i no visiten l'església. Aquestes persones no han visitat un santuari sinó un mirador o un restaurant.

Creu que la natura és sagrada?

Si. Hi ha un llibre d'en **Panikkar** que parla del pelegrinatge a la muntanya santa del Kailàs. El van escriure amb la **Milena Carrara**, és a dir, el van escriure a quatre mans. Quan arriben a un indret, la Milena li pregunta: mestre, per què hi ha llocs més sagrats que d'altres? Ell respon que, simplement, hi ha llocs que han perdut la sacralitat ja que algunes persones quan si han acostat ho han fet de forma irrespectuosa, sense tenir present que trepitjaven un lloc sagrat. Passa el mateix amb la natura. Si la natura és sagrada, què passa en realitat? Doncs que molt sovint ens n'oblidem.

Desmuntant el pessebre: La Paraula que es fa carn

PER JOSEP LLIGADAS
A UNA FONT QUE RAJA SEMPRE

Aquesta setmana passada a casa hem desmuntat el pessebre. No és per fidelitat a cap tradició: ni la que el fa desmuntar per la Candelera, al final del cycle festiu de Nadal, ni la que el fa desmuntar al final del temps litúrgic nadalenc, o sigui el diumenge després de Reis. De fet, a casa dels meus pares la tradició era desmuntar-lo, entre tots, just després del dinar de Reis.

Bé, el cas és que nosaltres l'hem desmuntat ara perquè ens venia bé fer-ho així. El nostre pessebre és un pessebre que fa 160 x 90 cm., o sigui que Déu n'hi do. Ja era així en el primer lloc on vam viure la Mercè i jo, que eren uns baixos petits, però és que això forma part dels inicis

de la nostra relació, que ens vam anar regalant figures del pessebre, fins a tenir-lo completat.

Jo he fet la primera part del desmuntatge, és a dir, treure les figures, embolicar-les i desar-les, treure els suros, les pedres, la molsa artificial, la terra... i després, amb la Mercè, hem desmuntat tota l'estructura.

A mi, això del pessebre, de muntar-lo i desmuntar-lo, em provoca sempre evocacions reconfortants, de diferents intensitats i nivells segons el moment. Aquest any, quan treia les figures i les anava posant sobre la taula del menjador per després embolicar-les, tot plegat m'evocava la

formulació teològica bàsica que hi ha al darrere d'aquest magnífic costum hivernal que any rere any repetim. De fet, el pessebre és sobretot una representació, més o menys imaginativa-ment adaptada, dels relats entorn del naixement de Jesús que trobem en els dos primers capítols dels evangelis de Mateu i Lluc. Però el que a mi m'evocava aquest any era l'afirmació que vol resumir, sense descripcions ni relats, el que tot això significa.

L'afirmació es troba en els primers versets de l'evangeli de Joan, i és així de simple: "La Paraula es va fer carn". O sigui: la Paraula que Déu volia dir-nos no es limita a ser comunicació verbal; la Paraula que Déu tenia per dir-nos ens arriba d'una manera molt més real, palpable, material, materialista si voleu dir-ho així. El que Déu té a dir-nos és una persona feta de carn humana, d'aquesta cosa tan corruptible (en tots sentits) de què estem fets cadascú de nosaltres.

Déu no ens envia missatges escrits, ni ens dona instruccions clarament formulades, ni ens promet coses precises i sense ambigüitats. No. Déu se'ns envia ell mateix fet carn. Si un busca que Déu doni instruccions clares, promeses precises, itineraris sense pèrdua, doncs segur que quedarà molt decebut. Però el que Déu ens envia és immensament millor: se'ns envia ell mateix per viure el camí de la carn, el camí de les coses poc segures. Ens envia algú que ens mostrarà la seva manera de caminar en la incertesa i la perplexitat, la seva manera de caminar en un món que ho és tot menys una bassa d'oli però en el qual intentarà posar-hi tanta riquesa humana com pugui, és a dir, tant d'amor com pugui. Déu no ens dona instruccions, ni lleis obligatòries, ni camins segurs. Sinó que ens mostra una manera de caminar.

És una llàstima que en les nostres traduccions dels evangelis, en comptes de dir que la Parau-

la es va fer carn ens posin que es va fer home. Carn és molt més autèntic, és més fidel a les paraules que va triar l'evangelista, i expressa molt millor què és el que Déu ha escollit com a mitjà per parlar-nos. I a més, i això no és cap minúcia, la carn inclou homes i dones en total igualtat, i posar home, tot i que en el fons també, no ho deixa tan clar. Però un dia li vaig comentar això a un eximi biblista i em va dir que si parlem de carn la gent pensa en un bistec. Home, no! En el context d'aquesta frase, carn és una paraula potent, que crea contrast, que impacta...

En fi. Que mirant les figures de fang, tan febles, i les pedres i els suros i el riu de paper de plata, que ho muntem i ho desmuntem a voluntat, pensava en la feblesa de la carn de Déu, que és la nostra mateixa carn.

Catedrals, estadis o Disneyland: les imatges insòlites de la vacunació al món

DLL, 25/01/2021 | 3/24

Les confraries acorden suspendre les processons de Setmana Santa del 2021

DM, 26/01/2021 | DIARI MÉS

El bisbe de Mallorca demana "perdó" pel malestar generat per la seva vacunació

DC, 27/01/2021 | LA VANGUARDIA

El Museu de Lleida comença a tramitar el trasllat de les 111 obres originàries de parròquies de la Franja

DC, 27/01/2021 | NACIÓ DIGITAL

El cardenal Omella demana confrontació d'idees i projectes, no de persones

DC, 27/01/2021 | LA VANGUARDIA

Sor Lucía Caram: "Moltes famílies han passat a la pobresa severa"

DJ, 28/01/2021 | RTVE

El papa: Cal recordar l'Holocaust perquè "pot succeir una altra vegada"

DJ, 28/01/2021 | LA VANGUARDIA

Jaume Veray, nou president de la federació d'AMPAs maristes

DV, 29/01/2021 | MARISTES

Unió de Religiosos de Catalunya
@ReligiososCat

“En el nou context, la **#vidaconsagrada** s’ha de preguntar com l’Esperit la porta a la missió amb els seus múltiples carismes”. Missatge dels bisbes en la cloenda del 25è aniversari del Concili Provincial Tarraconense. Què es demana als religiosos? bit.ly/39ryiHm

Tú y 8 más
11:41 · 29 ene. 21 · Twitter Web App

Fundació Pere Tarrés
@Fundperetarres

La directora de la càtedra de **#JusticiaSocial** de la Facultat Pere Tarrés-@uramonllull, Esther Giménez-Salinas, mostra el **#racisme** al sistema penitenciari dels EUA. Un ciutadà negre té 1 possibilitat sobre 3 d’anar a la presó mentre que un de blanc en té 17

No és violència, és racisme ara.cat
13:34 · 26 ene. 21 · Twitter Web App

La Sagrada Família
@sagradafamilia

La Sagrada Família, guanyadora de la categoria «Most Remarkable Venue» dels premis internacionals Best Museums and Attractions 2020 que organitza @Tiqets Això ha estat possible gràcies a les vostres votacions! Us agraïm aquest reconeixement!

16:14 · 25 ene. 21 · Twitter Web App

Salesians Sant Jordi
@SalesiansSJordi

#Notícia: “Sólo importa quién tú seas”: rap contra el racisme protagonitzat per joves de Mataró.

18:11 · 26 ene. 21 · Twitter Web App

Blanquerna
@Blanquerna

Dr. Salvador Pié, president de @Blanquerna: “Sant Tomàs és patró de les universitats perquè quan les universitats van començar, va destacar per explicar el coneixement d’una forma totalment nova. Va lligar tot el patrimoni històric de la fe cristiana amb Aristòtil”.

9:41 · 28 ene. 21 · Twitter Web App

CPL Editorial
@CPLeditorial

30 INTENCIONS D’ORACIÓ **#FRATELLITUTTI**

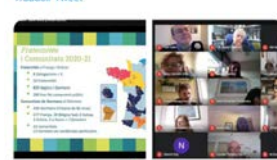
Perquè es porti a la pràctica **una millor política** que faci possible el desenvolupament d’una comunitat mundial, capaç d realitzar la fraternitat a partir d pobles i nacions que visquin l’amistat social (154)

12:15 · 29 ene. 21 · Twitter Web App

LaSalleCat
@LaSalleCat

Avui hem realitzat una Trobada d’associades i associats de @LaSalleCat. El G. Javi Núñez ens ha aprofitat la realitat de les Fraternitats Lasallianes del districte de França i l’Europa Francòfona. Hem coneguts els nous associats i la realitat actual de les diverses comunitats.

13:49 · 23 ene. 21 · Twitter for iPad

Escoles FEDAC
@EscolesFEDAC

Avui és el dia de Tomàs d’Aquino, patró de l’ensenyament secundari, dels estudiants i universitats. La saviesa comença en el cultiu de les virtuts personals. ca.wikipedia.org/wiki/Tom%C3%A0...

8:37 · 28 ene. 21 · Twitter for iPhone

Jesuites Catalunya
@jesuitescat

L’acompanyament espiritual ajuda a pregar millor. En ser acompanyants, s’aprèn a llegir Déu en la vida i a respondre-li adequadament. David Guindulain SJ ho explica a @pregariacat ov.ly/YhM150Dh8Jv

17:15 · 26 ene. 21 · Hootsuite Inc.

Maristes Catalunya
@MaristesCat

Escoles properes, que formem part d’una xarxa que educa en valors, amb esperit de família, amb vocació d’educar íntegrament els infants i joves i d’acompanyar-los en el seu camí de creixement personal a l’estil **#marista**. Vine’s a conèixer! portesoportesmaristes.cat/portes-obertes...

14:06 · 29 ene. 21 · Twitter Web App

Vedruna Catalunya Ed
@VedrunaCat

Avui és el Dia Internacional de l’Educació 🎓
Abraçem el compromís de seguir avançant vers l’equitat, la inclusió, la qualitat i la transformació ecosocial
36 grans projectes per fer-ho possible
[#vedrunacatalunya.cat/intensament#escolapropera](https://vedrunacatalunya.cat/intensament#escolapropera)

11:09 · 24 ene. 21 · Twitter for Android

Abadia de Montserrat
@montserratinfo

Ser escolà... Per què no? Si voleu més informació sobre el procés d’admissió a l’Escolania de Montserrat, consulteu [#escolania.cat/candidats](https://escolania.cat/candidats) **#EscolaniaMontserrat** **#Montserrat**

16:47 · 29 ene. 21 · Hootsuite Inc.

CATALUNYA RELIGIÓ

Resum en paper de la setmana | ISSN 2604-7012 | Tota l'actualitat a www.catalunyareligio.cat

Direcció: Laura Mor i Iriarte. **Redacció:** Glòria Barrete, Ignasi Escudero i Jordi Llisterrí. **Edició paper:** Macià Grau. **Col·laboradors:** Eloi Aran, Ramon Bassas, David Casals, Xavier Memba, Lucía Montobbio, Víctor Rodríguez, Alba Sabaté, Roger Vilaclara. **Adreça:** Carrer dels Lledó, 11. 08002 Barcelona. **Telèfon:** 674050748. **Correu-e:** info@catalunyareligio.cat. **Publicitat:** Paris Grau | comunicacio@animaset.cat

Catalunya Religió és una iniciativa de la Fundació Catalunya Religió. **Patronat:** Eduard Ibañez (president), Míriam Díez (vicepresidenta), Ignasi Garcia i Clavel, Núria Iceta, Manuel Manonelles, Anna Vilà.

AMB EL PATROCINI DE

AMB LA COL·LABORACIÓ DE

Amb el suport de:

